

Załącznik nr 4

Załącznik nr 5

TABELA STAWEK PŁAC ZASADNICZYCH ROBOTNIKÓW
I PRACOWNIKÓW ZATRUDNIONYCH PRZY PILNOWANIU

Kategoria zaszeregowania	Stawka płacy zasadniczej w zł za godzinę
I	85—105
II	88—110
III	91—120
IV	94—130
V	97—140
VI	100—150
VII	105—160
VIII	110—170
IX	115—180
X	120—190
XI	130—200

TABELA STAWEK DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Kategoria dodatku	Miesięczna stawka dodatku w złotych
1	1 000— 1 500
2	1 500— 2 500
3	2 000— 3 500
4	2 500— 4 500
5	3 000— 5 500
6	3 500— 6 500
7	4 000— 7 500
8	4 500— 9 000
9	5 000—10 500
10	5 500—12 000
11	6 500—13 000

147

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 czerwca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 marca 1984 r. w sprawie okresów zatrudnienia za granicą i zasad udzielania świadczeń emerytalno-rentowych z tytułu tego zatrudnienia (Dz. U. Nr 17, poz. 81 i z 1986 r. Nr 28, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przy ustalaniu prawa do świadczeń i ich wysokości na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270 oraz z 1986 r. Nr 1, poz. 1), zwanej dalej „ustawą”, w razie zatrudnienia pracownika za granicą stosuje się przepisy rozporządzenia, jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”

2) w § 2 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Okresów zatrudnienia, o których mowa w ust.

1—3, nie uwzględnia się, jeżeli z ich tytułu przysługuje świadczenie rentowe z instytucji zagranicznej inne niż renta z ubezpieczenia dodatkowego albo zwrot składek w formie renty z instytucji francuskiej lub belgijskiej.”

3) w § 3 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „na warunkach określonych w § 2.”

4) § 6 skreśla się.

§ 2. Osoby, którym w wyniku uwzględnienia okresów zatrudnienia za granicą na podstawie dotychczasowych przepisów przyznano świadczenia przewidziane w ustawie w wysokości częściowej, obliczonej proporcjonalnie do okresu zatrudnienia na obszarze Państwa Polskiego, zachowują prawo do tych świadczeń.

§ 3. Sprawy wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów, a nie zakończone do dnia wejścia w życie rozporządzenia, podlegają rozpatrzeniu zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

148

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 czerwca 1988 r.

w sprawie zasad wynagradzania kierowników i tymczasowych kierowników zakładów pracy.

Na podstawie art. 1 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 20, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie, z zastrzeżeniem ust. 2, określa zasady wynagradzania kierownika i tymczasowego kie-

rownika, zwanego dalej „kierownikiem”, następujących zakładów pracy:

1) przedsiębiorstwa państwowego,

2) państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja”,

- 3) państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,
- 4) jednostki organizacyjnej spółdzielczości działającej na rozrachunku gospodarczym,
- 5) spółki handlowej z udziałem Skarbu Państwa i innych jednostek gospodarki społecznej,
- 6) jednostki organizacji społecznej prowadzącej działalność gospodarczą,
- 7) jednostki badawczo-rozwojowej i innej o charakterze naukowo-badawczym nie będącej jednostką budżetową.

2. Zasady wynagradzania określone w rozporządzeniu stosuje się do kierowników jednostek wymienionych w ust. 1 pkt 4, 5 i 7, jeżeli w danej jednostce wprowadzono zakładowy system wynagradzania.

§ 2. 1. Kierownikowi przysługuje wynagrodzenie zasadnicze i może być przyznany dodatek funkcyjny na zasadach określonych w § 3 oraz inne składniki wynagrodzenia i świadczenia przewidziane w przepisach o wynagradzaniu obowiązujących w zakładzie pracy, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Kierownikowi przysługuje premia roczna za osiągnięte wyniki ekonomiczne lub premia za realizację zadań zgodnie z przepisami § 4—7.

3. Do kierownika nie ma zastosowania obowiązujący w zakładzie pracy system premiowania i nagradzania pracowników, finansowany w ciężar kosztów.

§ 3. 1. Do czasu zastosowania w zakładzie pracy tabel stawek wynagrodzenia zasadniczego, opracowanych z wykorzystaniem wyników wartościowania pracy, kierownikowi może być przyznana miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w wysokości nie przekraczającej 75.000 zł, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Kierownikowi może być przyznany dodatek funkcyjny w wysokości nie przekraczającej 300% miesięcznej stawki najniższego wynagrodzenia.

3. Przy ustalaniu wysokości miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w ust. 1, oraz dodatku funkcyjnego, o którym mowa w ust. 2, należy uwzględnić:

- 1) wielkość zatrudnienia w zakładzie pracy,
- 2) wartość środków trwałych na jednego zatrudnionego w zakładzie pracy,
- 3) udział produkcji eksportowej w sprzedaży ogółem,
- 4) wartość sprzedaży lub obrotów zakładu pracy,
- 5) wynik finansowy na jednego zatrudnionego w zakładzie pracy,
- 6) inne wielkości charakteryzujące działalność zakładu pracy.

§ 4. 1. Kierownikowi przysługuje premia roczna za osiągnięte wyniki ekonomiczne zakładu pracy, ustalana na podstawie zweryfikowanego bilansu rocznego, w zależności od osiągniętego procentowego wskaźnika wyniku ekonomicznego. Podstawą obliczania premii jest suma wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, wypłacona kierownikowi w roku, za który przysługuje premia.

2. Procentowy wskaźnik wyniku ekonomicznego ustala się dzieląc zysk do podziału przez sumę wartości środków trwałych brutto według stanu na dzień 1 stycz-

nia danego roku i przeciętnej wartości zapasów ogółem, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Zysk do podziału, o którym mowa w ust. 2, zmniejsza się o kwotę podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz o kwotę ulg w podatku dochodowym i umorzeń zwiększających fundusz rozwoju lub fundusze o podobnym charakterze i powiększa się o:

- 1) kwotę ulg w podatku dochodowym z tytułu eksportu,
- 2) kwotę odpisów amortyzacyjnych pozostających w dyspozycji zakładu pracy, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Wartość środków trwałych brutto, o której mowa w ust. 2, pomniejsza się o wartość środków trwałych służących działalności socjalnej, bytowej i kulturalnej oraz przyzakładowych przedszkoli, żłobków i świetlic dziecięcych.

5. Kwota odpisów amortyzacyjnych pozostających w dyspozycji zakładu pracy nie obejmuje odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących działalności socjalnej, bytowej i kulturalnej oraz przyzakładowych przedszkoli, żłobków i świetlic dziecięcych.

6. Wartość środków trwałych brutto, o której mowa w ust. 2, oraz kwotę odpisów amortyzacyjnych pozostających w dyspozycji zakładu pracy, o której mowa w ust. 3 pkt 2, koryguje się współczynnikiem aktualizacji wartości środków trwałych określonym w odrębnych przepisach.

7. Szczegółowe zasady ustalania wysokości premii określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Kierownik może otrzymywać kwartalne zaliczki na poczet premii rocznej za osiągnięte wyniki ekonomiczne zakładu pracy, na podstawie kwartalnych sprawozdań finansowych.

2. Podstawą obliczania zaliczek, o których mowa w ust. 1, jest suma wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego wypłacona kierownikowi za okres, za który wypłaca się zaliczkę.

§ 6. 1. Kierownikowi zakładu pracy, w którym z uwagi na zakres i rodzaj prowadzonej działalności nie jest możliwe lub uzasadnione stosowanie systemu premiowania w myśl § 4, przysługuje premia za realizację zadań.

2. Zadania uprawniające do premii za realizację zadań ustala się w ramach działalności objętej planem zakładu pracy.

§ 7. 1. Premia za realizację zadań może być wypłacona w formie zaliczki, której wysokość jest uzależniona od stopnia realizacji całego zadania lub poszczególnych jego etapów.

2. Wysokość premii za realizację zadań nie może przekroczyć 40% sumy rocznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego kierownika, wypłaconej za rok, za który przysługuje premia.

3. W odniesieniu do kierowników zaliczonych do pracowników zatrudnionych pod ziemią wysokość premii za realizację zadań nie może przekraczać 70% sumy rocznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego kierownika, wypłaconej za rok, za który przysługuje premia.

§ 8. Premia, o której mowa w § 4—7, nie przysługuje kierownikowi w przypadku utracenia przez zakład pracy zdolności kredytowej.

§ 9. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o najniższym wynagrodzeniu, rozumie się przez to obowiązujące w dniu 1 stycznia danego roku najniższe wynagrodzenie pracowników uspołecznionych zakładów pracy, określone przez Radę Ministrów na podstawie Kodeksu pracy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. (poz. 148)

ZASADY OBLICZANIA PREMII ROCZNEJ ZA OSIĄGNIĘTE WYNIKI EKONOMICZNE

Wysokość premii rocznej za osiągnięte wyniki ekonomiczne zakładu pracy ustala się według następującej skali:

Procentowy wskaźnik wyniku ekonomicznego (W_o)	Wysokość premii w procencie od sumy rocznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego kierownika
mniejszy lub równy 0	premia nie przysługuje
większy od 0 do 4 ^o / _o	12 W_o
większy od 4 ^o / _o do 9 ^o / _o	48 ^o / _o + 4 (W_o — 4 ^o / _o)
większy od 9 ^o / _o do 19 ^o / _o	68 ^o / _o + 2 (W_o — 9 ^o / _o)
większy od 19 ^o / _o	88 ^o / _o + (W_o — 19 ^o / _o)

Procentowy wskaźnik wyniku ekonomicznego zakładu pracy (W_o) oblicza się według wzoru:

$$W_o = \frac{Z_p + U_{pd} + (A_{fr} \times k) - PPWW}{(ST_b \times k) + m} \times 100$$

w którym:

- Z_p — zysk do podziału, z wyłączeniem ulg w podatku dochodowym i umorzeń zwiększających fundusz rozwoju lub fundusze o podobnym charakterze,
- U_{pd} — ulgi w podatku dochodowym z tytułu eksportu,
- A_{fr} — odpisy amortyzacyjne pozostające w dyspozycji przedsiębiorstwa, z wyłączeniem odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych służących działalności socjalnej, bytowej i kulturalnej oraz przykładowych żłobków, przedszkoli i świetlic dziecięcych,
- PPWW — podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń,
- ST_b — wartość środków trwałych brutto według stanu na dzień 1 stycznia danego roku, z wyłączeniem środków trwałych służących działalności socjalnej, bytowej i kulturalnej oraz przykładowych przedszkoli, żłobków i świetlic dziecięcych,
- k — corocznie ustalany współczynnik aktualizacji wartości środków trwałych,
- m — przeciętna wartość zapasów ogółem.

149

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 czerwca 1988 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie taryf składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych zaopatrzonych w polskie tablice rejestracyjne dyplomatyczne i cudzoziemskie oraz zagraniczne tablice rejestracyjne.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 20 września 1984 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 45, poz. 242) zarządza się, co następuje:

§ 1. Taryfy składek ustalone w załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 maja 1985 r. w sprawie taryf składek za ubezpieczenia ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych zaopatrzonych w polskie tablice rejestracyjne dyplomatyczne i cudzoziemskie oraz zagraniczne tablice rejestracyjne (Dz. U. Nr 24, poz. 105 i z 1986 r. Nr 20, poz. 106) zastępuje się taryfa-

mi ustalonymi w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Jeżeli składka za ubezpieczenie została opłacona przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, nie pobiera się składki uzupełniającej za okresy ubezpieczenia przypadające od tej daty.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: B. Samojlik